

Συλλείτουργο στη Θήβα, όπου ο τάφος του αποστόλου Λουκά

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου](#)

Ανταποκρινόμενος σε ευγενή και φιλόφρονα πρόσκληση του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος κ. Γεωργίου, την Κυριακή 18 Οκτωβρίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αποστόλου Λουκά, επί τη μνήμη του, στην Θήβα, όπου και ο τάφος του Ευαγγελιστού.

Μετά του Σεβασμιωτάτου συλλειτουργήσαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου **κ. Αμφιλόχιος** και ο επιχώριος Μητροπολίτης **κ. Γεώργιος**.

Ο Σεβασμιώτατος κηρύττων τον θείο λόγο αφορμώμενος από το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, μεταξύ άλλων, τόνισε: «...Στό απόσπασμα τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μνήμης τοῦ ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πιστός μαθητής, ἀγαπητός καί φιλότιμος συνεργάτης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στό ἱεραποστολικό ἔργο, ἀκούσαμε, ὁ Κύριος νά λέγει στούς μαθητές Του νά χαίρονται, ἐπειδὴ «τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς»! Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερο ἐπίτευγμα ἀπό τό νά πολιτογραφηθοῦμε στούς ἐνοίκους τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη καταξίωση ἀπό τό νά γίνουμε συμπολίτες τῶν ἁγίων καί παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Γιά νά φθάσουμε ὅμως νά ἐγγραφοῦμε στά δελτάρια τοῦ οὐρανοῦ, εἶναι ἀπαραίτητο νά διδαχθοῦμε ἀπό τίς ἐπιλογές τοῦ σήμερα ἑορταζομένου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καί νά μιμηθοῦμε τήν ἀγάπη του γιά τόν Θεό καί τήν προσφορά του πρός τόν ἄνθρωπο. Τό ὄνομα τοῦ ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἄξια καί δίκαια «ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς» ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης του πρός τόν Θεό καί τῆς προσφορᾶς του γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου...

»Γιά τόν ἄνθρωπο πού στοχεύει στόν οὐρανό, ἡ ἀγάπη γιά τόν Θεό εἶναι τρόπος ζωῆς. Εἶναι ἓνας παράφορος ἔρωτας. Ὁ Θεός γίνεται τό κέντρο τῆς ὑπαρξης τοῦ ἀνθρώπου καί ὅλα τά ὑπόλοιπα περιστρέφονται γύρω ἀπό Ἐκεῖνον. Ὁ Θεός γίνεται

ή αρχή καί τό τέλος. Όλα ξεκινοῦν καί τελειώνουν στόν Θεό. Αυτό κατά τόν κόσμο θεωρεῖται ἀκραῖο, δεσμευτικό, συντηρητικό, καταθλιπτικό, φονταμενταλιστικό καί περιττό. Όποιος, ὅμως, ἀγαπᾷ τόν Θεό, θεωρεῖ αὐτή τήν ἀγάπη ὡς τήν ὑπέρτατη χαρά τῆς ζωῆς, ὡς τή μεγαλύτερη καταξίωση, ὡς τό ἀπόλυτο πλήρωμα τῆς ὑπαρξης. Αὐτή ἡ ἀγάπη γιά τόν Θεό ἐκφράζεται ὡς προσευχή, ὡς λατρεία, ὡς συμμετοχή στά μυστήρια, ὡς μελέτη τοῦ θείου θελήματος, ὡς πνευματικός ἀγώνας μετάνοιας, ὡς ἐλεύθερη ὑπακοή στό ζωντανό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀγάπη γιά τόν Θεό εἶναι ἀληθινή, ὅταν ὁ Θεός δέν εἶναι μία περιστασιακή ἀνάμνηση ἀλλά μία διαρκῆς μνήμη, μία ἀδιάλειπτη κοινωνία μαζί Του, μιά ἀνάγκη πιό ἐπιτακτική καί ἀπό τήν ἀναπνοή...

»Επίσης, γιά νά καταγραφοῦν τά ὀνόματά μας «ἐν τοῖς οὐρανοῖς», εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐπαναπροσδιορίσουμε τή σχέση μας μέ τούς συνανθρώπους μας. Ὅταν ἡ σχέση μέ τούς ἄλλους εἶναι σχέση προσφοῆς καί θυσίας, μόνον τότε καταθέτουμε τό ὄνομά μας στόν οὐρανό. Σέ μιά ἐποχή ἀδιαφορίας καί ἐκμετάλλευσης, σέ μιά κοινωνία πού τό κέρδος στέκει πάνω ἀπό τόν ἄνθρωπο, σ' ἓνα περιβάλλον πού ὁ καθένας εἶναι κόλαση γιά τόν διπλανό του, ἡ προσφορά καί ἡ θυσία φαντάζουν οὐτοπία καί ἀνεδαφικότητα. Σ' αὐτό τό σκληρό καί ἀπάνθρωπο περιβάλλον ἐμεῖς καλούμεθα νά κάνουμε τή διαφορά. Ὁ Κύριος θέλει, ἐκεῖ πού οἱ ἄλλοι ἀρπάζουν, ἐμεῖς νά προσφέρουμε, ἐκεῖ πού οἱ ἄλλοι πληγώνουν, ἐμεῖς νά ἐπουλῶνουμε, ἐκεῖ πού οἱ ἄλλοι γκρεμίζουν, ἐμεῖς νά χτίζουμε. Ἡ προσφορά χωρίς ἀντάλλαγμα, ἡ θυσία χωρίς ἀναγνώριση, αὐτά εἶναι ὁ πλοῦτος καί ἡ δύναμη τοῦ χριστιανοῦ. Στήν ἐργασία, στή συζυγία, στή φιλία, σέ ὅποιον ἀνθρώπινο κύκλο εὐρισκόμεθα νά εἴμεθα αὐτοί πού θά προσφέρουμε, πού θά ὑπομένουμε, πού δέν θά ζητᾶμε, πού θά θυσιαζόμεθα γιά τό κοινό συμφέρον καί ὄχι γιά τό δικό μας».

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἀφού ευχαρίστησε τόν οικεῖο Μητροπολίτη γιά τήν πρόσκληση καί τήν φιλοξενία, συνεχάρη τόν δραστήριο καί χαρισματικό εφημέριο του Ἱεροῦ Ναοῦ **π. Σπυρίδωνα Βασιλάκο**, ὁ οποίος φιλότιμα εργάζεται ἐπὶ σειρά ἐτῶν γιά τήν ἀνάδειξη του Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)